

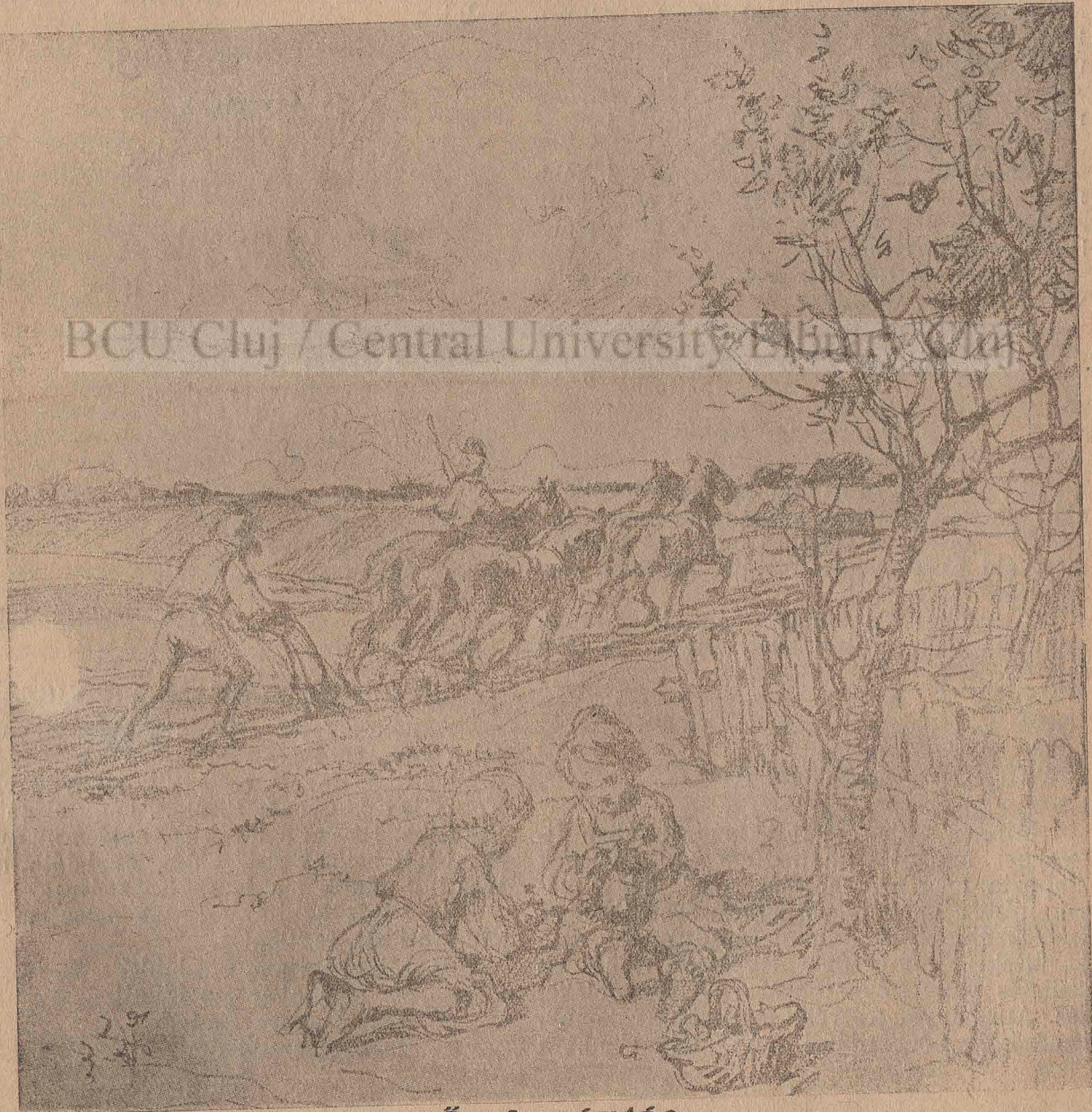
UJ CIMBORA

Az Új Cimbora Családszövetség képes gyermeklapja

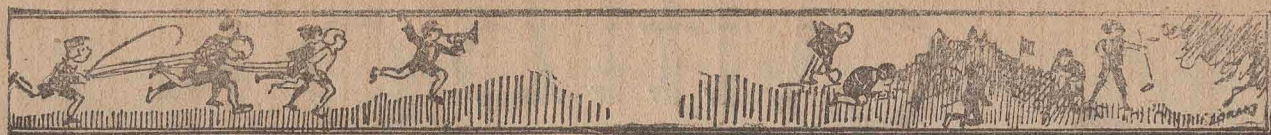
MEGJELENIK HAVONTA HÁROMSZOR

SZERKESZTI ES KIADJA:

F. LÁSZLÓ MARCELLA

Őszi szántás

APRÓSÁGOK — TARKASÁGOK

Kedves gyermekek!

Az „Arany ABC“-ét ezelőtt 60 évvel mint harmadik elemista tanultam egy szerzetes pap bácsitól. Az Ábécé ezért kapta aranyos elnevezését, mert annak minden mondata nemcsak aranyat, de még a gyémántnál is többet ér.

Nektek akkor lesz tanulságos, ha minden böles mondásnak a fontos jelentőségét meg tudjátok érteni.

Ötven év alatt mintegy 2500 tanítványomnak tanítottam be; tanuljátok meg ti is.

Irtjátok le a szépirási irkátokba!

Majd felnőtt korotokban fogjátok inkább megérteni, hogy milyen nagyértékű az „Arany Ábécé“ ama két mondata, amely a „K“ és „L“ betűk mellett fordul elő.

A tanév elején Isten nevében vidám szívvel kezdjétek munkához!

Szilágybagos.

Kovács Nándor
tanító bácsi.

ARANY ÁBÉCE.

A — Az legyen az első, ami lelkedet illeti; aki csak testének él, az lelkét is elveszti.

B — Bizzál az Istenben, ne saját erődben, mert aki csak magában bizik, könnyen csalatkozik.

C — Célunk a mennyország, ehhez utunk az igazság; ki ez utról letér, célt ugyan soha sem ér.

Névnapi köszöntőkről

Minden ember szereti, ha irányában figyelmet tanusít valaki. Nem egy gyermek alapozta meg szerencséjét azzal, hogy mások iránt figyelmes volt, apró szolgálatokat tett, amelyek neki semmi fáradságába nem kerültek. Ilyen kedves figyelem valakinek születés vagy névnapjáról való megemlékezés. Apa, anya, testvér, nagyszülő, rokonok, ismerősök, névnapjáról. Az Uj Cimbora

mindig fog hozni ilyen köszöntőket, amelyeket ti megtanulhattok és elszavallhattok. Csupám azt kell figyelnetek, kinek, mikor van a névnapja. Szeptember hó folyamán a következő ismert névnapok fordulnak elő: szept. 4. Róza, 6. Ida, 16. Kornél, 17. Ferenc, 21. Máté, 24. Mária, 29. Mihály. Im itt közlünk egy köszöntőverset, amit rokonoknak, ismerősöknek, bármilyen napra el lehet szaválni.

KÖSZÖNTŐVERS.

Égi jó Atyámnak
Áldásával jöttem,
Mert itt van az fehér
Gyermekei szivemben.

Itt van a szeretet
Ékes rózsá ága,
Kedves harmatot rejt
Illatos virága.

Szeretet rózsának
Szép virágkelyhében,
Jó Atyám áldását
Im átadom szépen.

Sokszor érje még meg
Születése napját,
Szeretet és áldás
Soha el ne hagyják.

Irtta. Földes Zoltán.

TÖRÖKÖT FOGTAM, DE VISZ.

A nándorfejérvári csata után jegyezték fel a következő kis esetet:

Törököt fogott az egyik magyar vitéz. Fogta is a bugyogós törököt, hogy el ne meneküljön. De ám a török is fogta a magyart. S mi lett belőle? Egy vidám anekdóta, amelyet így adnak ma is szájról-szájra:

— Vitéz kapitány urnak jelentem alá-
san, törököt fogtam!

— Jól van fiam, hozd ide.

— De nem akar ám jönni!

— Akkor gyere magad.

— De nem ereszt ám!

Miért kell iskolába járni ?

Sokszor hallottam már egyik másik hanyag, durcás gyermektől azt az elhajított kérdést: „Oh Istenem, hát miért is kell abba az iskolába járni?” Én úgy hiszem, hogy nem akad közöttetek ilyen vásott, meggondolatlan gyermek, de ha mégis tévednék, úgy az álljon elő bátran, hadd simogassam meg buksi fejét és hadd szóljak hozzá szeretettel egy pár szót.

Egy kis esetet mondok el. Nem mese, tiszta valóság.

A napokban keresett föl lakásomon egy éltebb bácsi és hosszasan szüvegnyező kertelés után előadta, hogy szívességet szeretne kémi tőlem. Láttam, hogy zavarban van, mindjárt bátorítani kezdtem.

— Csak adja elő az óhajítását bizalommal, mert szívesen megteszem, ha csak tehetem.

— Biztosan megteheti, mert úgy tudom, hogy betűismerő tetszik lenni. Az Amerikában élő fiannak szeretnék levelet íratni, mert én bizony nem ismerem fel a betűt még látásból sem.

A bácsi óhajítását szívesen teljesítve megírtam a levelet. Mikor átadtam, ismét kéréssel fordul hozzám, lennék szíves egyet-mást kiszámítani, amire neki pontosan szükség van, mert fél, hogy a számadásnál könnyen becsapják a rossz szándéku emberek. Azt is szívesen megtettem. Bucsuzóul nagyom megköszönte jóakaratu szívességemet és mindjárt előadta, hogy volna még egy kérése. Pár nap mulva Váradra kellene utaznia, de nem tudja, mikor indul és merre halad az a vonat, amelyik őt odavihetné. Merre is esik tulajdonképpen az a Várad. Igazítsam utba. Ezt is megtettem. Mikor kikísértem az utcaajtóhoz, megkérdeztem, a bácsitól:

— Hogy lehet az, hogy nem ismeri a betűt, sem a számokat és olyan tájékozatlan a világban. Hol volt maga gyermekkorában?

Erre a bácsi mellém huzódott és röstel-

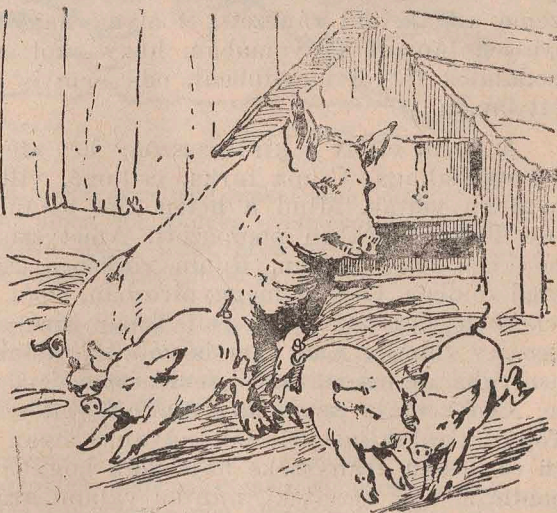
kedve sugta a fülembbe, hogy senki se hallja:

— Nagy az én bünyöm, kérem! Hanyag, iskolakerülő voltam!

Most kérdem tőletek, gyermekek, ki vállalná ennek a szegény irástudatlan embernek a sorsát, aki lépten-nyomon kénytelen a más utbaigazítására támaszkodni? Ugye senki sem. Tudom, hogy mindnyájan sajnáljátok szegényt. Mégis csak úgy jó az, ha az ember magánál tartja a kezét, lábát, száját, fejét; akkor tartsa magánál az eszét is, hogy ne kelljen azt esetleg a szomszédától kölcsön kérnie. Igaz-e?

Lám csak, azért kell gyermekkorotokban iskolába járni, hogy ott tanuljatok meg önállóan gondolkodni, értelmeteket fejleszteni, hogyha nagyok lesztek, hasznát vehesétek; azt a tudást, amit gyermekkorotokban az iskolában szereztetek, tudjátok Isten dicsőségére, szüleitek szeretetére, embertársatok megbecsülésére és magatok javára becsületesen felhasználni.

Ezért menjetek szíves-örömet iskolába gyermekek!

ÓR 923

ROFRÓF MAMA ÉS HÁROM FIA

Föld alatt, föld felett

r í a : L á s z l ó M a r c e l l a

A földalatti futárok: csermelyek, patakok, források alig győzték a rengeteg futkározást. Ők voltak a bál rendezői. A fekete erdőből ágakat, gallyakat, a mezőről lila, zöld, sárga kővirágokat hoztak magukkal. Egészen jól festett a fekete gallyak között a vérpiros, fehér, zöld meg lila szín. Mikor a diszités meg volt, a esillogó kristálylámpákban meggyújtották a fotogént, amely köszén király országában sok helyen egész tavakat alkot. Küldött is belőle ajándékba a bálra Kőszén király.

Mint hogy ilyen nagy mulatságra tizezer évig kellett várni, ki is tett magáért mindenki. Kőszén király felesége: Gyémánt király asszony, a legszebb ruháját vette fel. Olyan díszes nem volt az egész föld alatt senkinek. De legesodálatosabb mégis a fátyola volt. Hogy milyen volt ez a fátyol? Így ránézvést nem lehetett megmondani egyszerre. Ahányszor ránézett valaki, annyi színt játszott. Egyszer lilát másszor sárgát, aztán zöldet, olykor vöröset, éppen, mint a szívárvány. Az is volt: kővé fagyott szívárvány. Szinte káprázott a szeme annak, aki ránézett. S olyan nagy fényesség támadt a nyomában, hogy ahol ez a csodálatos fátyol meglibbent, oda nem is kellett lámpa.

A bálra eljött a királyasszony hét szépséges unokahuga. Csupa tarka, esillogó, villogó ruhában voltak. Mind a heten más színűben. Így Türkisz kékben pompázott, Ametyszt királykisasszony lilában, Rubin vörösben, Smaragd zöldben Granát meggypirosban, Opál tejfehérben. Legérdekesebb volt Topáz királykisasszony ruhája. Ami nem is volt tulajdonképpen ruha, de ezt messziről senki észre nem vette. Az ő ruhája csupa hajszálakból volt szöve. Topáz királykisasszonynak ugyanis olyan sűrű és hosszú aranyzóke haja volt, hogyha kibontotta, úgy nézett ki, mintha valami aranyfátyolba lett volna burkolva. Kétszer is körülburkolhatta magát ebbe a hajpalástba.

Az idegen királykisasszonyok, akik nem vették ezt észre, körülfogták Topáz királykisasszonyt.

— Ugyan drágám, áruld el már, hol vetted ezt a gyönyörű kelmét? kérdezte az egyik.

— És ki varrta meg ilyen ügyesen? kérdezte a másik.

S mikor Topáz megmondta, hogy otthon készült, nem akarták elhinni.

Kinn a palota udvarán már hullámozott a rengeteg nép, mikor a bejáratot őrző bazalt alabárdosok megadták a jelt a tizezeréves bál megkezdésére.

Az udvar felől Hurráh! Éljen! kiáltások hangzottak. Réz király jött, tizenkét tiszta rézbe öltözött dalia kíséretében. Mellette felesége Alabástrom királyasszony libegett, hófehér ruhában. Mögöttük pedig, fiúk és lányok, békés testvéri szeretettel fogva egymás kezét. Az alabárdosok szabályszerűen tisztelegtek és utat nyitottak nekik.

Utánuk a rozsdáshangu Vaskirály jött fiával -s huszonnégy fekete vasba öltözött vitézzel. Őket is éljenzéssel fogadta a népség.

A Vaskirályt szinte meghatotta a fogadtatás és csikorgó, recsegő hangon köszönte meg az iránta megnyilvánuló szeretetet.

— Kedves fiam — így kezdte szavait — hűségetek és ragaszkodásotok jól esik atyai szívének. Legyetek meggyőződve, mert mi királyok, csak népünk boldogulásáért élünk.

Amire a népség még nagyobb éljenzésbe tört ki.

— Mi az, mi az a nagy éljenzés? kíváncsiskodott Kvarc né asszonyság. — Siessünk csak, nehogy utolsónak érkezzünk. Na, nem érkeztek utolsónak. De Szökőkut, bármennyire marasztották is, nem maradt. Neki mennie kellett tovább a rokonságához.

A palotába, akármilyen nagy volt, nem fértek volna be mindannyian. Ezért a katonaság, népség az udvaron mulatott. Óh, ők ott

is nagyszerűen érezték magukat!

Kvarezné ugyan csak egy egyszerű szürke ruhában volt, de a leányai olyan díszesen voltak felöltözve, hogy a palotaőr azt hitte, valami nagy urí népek s a legbelső termekbe engedte őket, ahol csupa királyok, meg más előkelőségek szórakoztak.

Hogy milyen volt a Kvarcz kisasszonyok ruhája? Jászpiszé például tarka volt, Karneolé erős vörös színű. Kalcedon kékszürkébe öltözködött, mert azt gondolta, neki ez áll legjobban. Még az Onixé volt a legegyszerűbb, fehér és fekete csikos. Hanem aztán Macskaszem kisasszony! Ő minden testvérét tulszárnyalta. Persze, mert mindig más akart lenni, mint a többi, egyenesen ezüst szálakkal hímizte ki a báli belépőjét.

Alig, hogy a kövér Kvarczné asszonyság elhelyezkedett a tündéri fényben csillogó bál-

teremben, máris új látványosság akadt. Gyémánt királyasszony vonult be hét szépséges unokahuga kíséretében. Volt is mit nézni rajtuk. Egyik szebb volt, mint a másik. A királyasszony szívárványszínű fátyola messze uszott utána. Ezt a csodálatos fátyolt egy arany ládikában őrizték és csak minden tízezerévből, így bál alkalmával viselhette a királyasszony. A hosszú uszályt hárman vitték: Granát, Smaragd és Opál királykisasszonyok. Milyen kedves volt Opál tejszínű fehér ruhájában. De Smaragdé sem volt csunya. Hasonlított színe a májusi zöld pázsit színéhez. Granát meggypirosban pompázott.

Utánuk egy ősz, öreg hölgy jött, Aranytelér, unokájával: a szelidképű Ezüstsillámmal. Ugy látszik, hogy Ezüstsillámnak is ez volt még az első bálja, mert szinte félénken nézett szét a ragyogó teremben.

(Folytatjuk.)

Mi ujság a Nagymeseországban?

Négy kis lörpe vitéz mit gondolt magába?
Hípp! hopp! elmegyünk mi Nagymeseországba.
Fel is kapnak egy nap szöcske paripára,
Jaj mennyi drágaság, kincs lesz az út árát!

Három lörpe vitéz, Nyesises a vezér,
Nagymeseországba nem sokára elér.
Két mosolygó gyermek áll a kapujába,
– Isten hozott! mondják, s nem állnak hiába.

– Csakugyan mennyi kincs! – néznek ott benn széjjel
Mind megnézni – kell rá két nap meg két éjjel.
Arany ágon alma, csupa arany fajta,
Jaj be gyönyörű is, ahogy csillog rajta

Eppen szeptember volt, mikor arra jártak,
S az utban sok kedves gyermeket találak.
Kezükben könyv, füzet, néha palatábla,
Bizonyára mentek mind az iskolába.

Nagymeseországból kincseket nem hoztak
Nyesinyes s a lörpék, de sokat tanultak.
Hogy ott is dolgoznak, szép Meseországban,
Egy itt, más ott, más meg benn az iskolában.

Meseország kedves kicsi királyának,
Megígérték, hogy most még egy kicsit várnak,
Aztán egy szép napon újra lóra kapnak,
S Nagymeseországba majd ellátogatnak.

Sebők Piroska.

A KÉT ÁRVA.

Az ajtónál két kis árva
 Kenyeret kér sirdogálva,
 Nincsen anyjok, kenyér sincsen,
 Nincsen rajtok ki segítsen.

Csicsereg rá egy madárka,
 „Ne sirj, ne sirj, két kis árva.
 Lessz majd kenyér, ha most nincsen,
 Jó az Isten, ád az Isten.“

Pósa Lajos.

Hogyan készül a csokoládé?

Van-e köztetek, kis Cimborák olyan, aki ne szeretné a csokoládét? Aligha. De még ha akad is egy-egy ilyen, azt is érdekli biztosan, hogyan készül ez a jó gyermekek jutalmául szolgáló édesség, ezért hát elmondom nektek úgy nagyjából, hadd legyen fogalmatok róla.

A kakaóbab, mi a csokoládé legnagyobb részét képezi, egyáltalán nem édes jószág. Ha egyet megizlelnétek, el se akarnátok hinni, hogy ebből készül az édes csokoládé. Alakja hasonlít a mandulához és vékony héj takarja, mely a pörkölés után szépen leválik róla. Ezt a megpörkölt és megtisztított babot aztán ledarálják, persze nem olyan kicsi alkalmatosságon, mint az anyuka kávédarálója, hanem jóval nagyobbban. De ekkor még nem lesz belőle finom por, csak kisebb gyöngyszem nagyságu szemecskék. Ezt aztán összekeverik megfelelő mennyiségű porcukorral, vaníliával és annyi kakaóvajjal — ez hasonlít a teavajhoz, csak keményebb, — hogy pépszerű legyen. Most ezt a keveréket nagy kőhengerek közé teszik, melyeket villamos erő hajt és kétszer-háromszor „lehengetik“, azután ugyanannyiszor acélhengeren is átengedik, míg megfelelő finomságu lesz. A hengerekről a csokoládé nagy bádóg tartályokba (kapsznikba) folyik, ezekben lefagyasztják és száraz helyre elteszik, hogy mindig legyen kész tunkmassza, vagy, ahogy magyarul hívják: mártógyurma. Mikor aztán szükség van rá, egy ugyancsak villannyal hajtott gépben kellő higrá olvasztják fel. A tejsokoládéba a fent leírt módokon kívül még tejpört, vagyis tejkivonatot is tesznek, ami még táplálóbbá teszi a csokoládét.

Most már kész van a csokoládé, de ez még csak a munka fele, az a vékony réteg, amely a finom töltelékét beburkolja. Persze nem lehet itt most leírni, hogy a különböző desser-

tek hogy készülnek, mert akkor az egész újság megtelne ezzel a cikkel, ezért csak a legelterjedtebb bonbonnak, a pralinéának készítesem a módját írom le, a többit aztán már el tudjátok ennek az alapján képzelni.

A pralinéa tölteléke nem más, mint nagyon-nagyon sűrűre főzött cukorszirup (fondant), melyet mikor elég sűrű, egy nagy márványasztalon falapátokkal finomra kidolgozzák, szaknyelven szólva: tablirozzák, azután pedig különböző kivonatokkal (esszenciákkal) izesítenek és festenek. Most pedig képzeljétek el egy vonalzó formájú lécet, melyiken pár centiméternyi távolságban egymástól pralinéa alakú gipsz formák vannak ragasztva. Most veszik a karéjokat, ezeket úgy képzeljétek, mint nagy fatálcát. A karéjok színültig meg vannak töltve rizssporral, a formákkal telergasztott lécet benyomják a rizsporba, ahol úgy ott marad a helye, mint a porban az ujjnyom. Ezekbe a lyukakba öntik aztán egy tölcséren keresztül a fondatot. Pár óra alatt a rizsporban megkeményedik, akkor kiszedik, kimártják csokoládéba és kész a pralinéa.

Erdekes még a likőrös desszertek készítése is, mit nem úgy csinálnak, ahogy közöleték bizonyára sokan és én is hittem, hogy t. i. a csokoládék kilyukasztják, betöltik a likőrt és a lyukat újra betömik, hanem úgy, mint a pralinéét, csak hogy a fondat helyett likőrt öntenek a rizsporba. 1—2 nap alatt a külseje megkristályosodik, úgy néz ki, mint egy kis üvegdarab, melyben belül folyékony likőr van, ezt aztán kimártják csokoládéba. Ezért van a likőrös desszerteknek a csokoládé alatt még egy vékony kristályos burka is, figyeljétek csak meg, mikor legközelebb likőrös csokoládét esztek!

Petrovay Gabriella.

Báthory István

Ünnep van. Nemzetek ünnepelnek. Most van Báthory István születésének négyszázadik évfordulója. Ezt ünnepli Lengyelország, Báthory emlékének áldoz Magyarország, erről kell megemlékeznünk nekünk is, Erdély mai magyar gyermekeinek.

Ki volt Báthory István, hogy emlékére még 400 év múlva is felfigyel Európa több nemzete?

Elsősorban erdélyi magyar nemes volt, aki minden mozdulatát nemzete javára hasznosította, szíve minden dobbanásával az erdélyi elnyomott magyar sorsát akarta jobbra fordítani.

Mert veszély fenyegette akkor az erdélyi magyart. A mohácsi vész után darabokra törött Magyarország erdélyi részét két ellenség is fenyegette. Az egyik ellenség a mindinkább nagyobb területet elfoglalni igyekvő török volt, a másik pedig a hatalmaskodó osztrák volt. Mindkettő magának akarta Erdély területét megnyerni és igényt tartott az itt élő népek anyagi áldozatára, de Erdély népe önállóan szeretett volna élni. Erre törekedett Erdély a mohácsi vész után.

Az önállóan indult Erdély első fejedelme János Zsigmond volt, kinek 30 évi uralkodása után választotta meg a nép a közben igen szép érdemeket szerzett Báthory Istvánt fejedelemmé.

Báthory mindössze (1571—1576.) csak öt évig volt Erdély fejedelme, ezen aránylag rövid idő alatt tudásával, rátermettségével alkalmazkodó politikájával magára vonta a figyelmet. Hamar megszerették, nemcsak az erdélyiek, hanem a lengyelek is, úgy hogy érdemeinek elismeréséül a lengyelek 1576-ban Báthory Istvánt hívták meg és választották meg Lengyelország királyává.

A történelem tudósok említik, hogy sem azelőtt, sem azután nem volt olyan uralkodásra teremtett király a lengyel trónnak, mint a magyar származású Báthory István volt. Ezért ünneplik emlékét a lengyelek is.

És mivel szerzett Báthory Erdélyben

olyan gazdag érdemeket, hogy azokért elverhette a lengyel királyságot? Hiszen még háborút sem viselt senkivel sem. Báthory István békében épített. Európai hírű hadsereget szervezett, elősegítette a kereskedelem fejlődését, igazságos volt a felekezeti zsörtölődések közepe, számos iskola építéssel megerősítette a közművelődés alapját és főleg a belső élet szabályozásával megerősítette Erdély önállóságát az európai államok között.

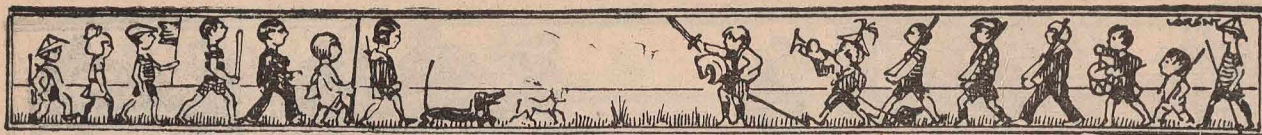
Ez a Báthory István mondotta egy alkalommal, hogy Isten három dolgot tartott fenn magának: teremteni a semmiből, a jövőbe látni és uralkodni a lelkiismeret felett és mintha a jóságos Isten megajándékozta volna őt mind a három tulajdonsággal, mert Báthory Isten akaratából tudott a szegénységből gazdagságot teremteni, Erdély jövőjének sorsát előre látni és önállóságra való törekvését megerősíteni és tudott az erdélyi magyarság teljes megelégedésére uralkodni a lelkiismeret felett; úgy fejedelem, mint lengyel király korában.

Ezért érdemli meg Báthory István szelleme a mai erdélyi unokáitól is születésének 400-adik évfordulóján az ünneplést: a halás elismerést.

Bacsoni János.

Brekeke Matyi nagy legény mióta iskolába jár. Nézzétek csak jól meg, hogy fenn hordja az órát!

A csipkefülü kutya

Dr. Bleicherné Rafael Anna.

Robi nem volt fajkutya, a legjobb akarrattal sem lehetett valamelyik nemes kutya-fajta családjába sorozni. Gazdája, az öreg erdőkerülő azt mondta róla, hogy farkaskutya, mert hát nagy volt, szürke volt és a füle hegyesen izgett-mozgott okos fején. Apját, anyját nem ismerte, az öreg erdész úgy találta egy árokban félig megdermedve. Megsajnálta szegény nyöszörgő kutyust, hazavitte, elnevezte Robinak és felnevelte. Szép erős és nagyon értelmes kutya lett belőle. Az ő kutya eszével megértette, hogy hálával tartozik gazdájának, amiért megmentette a biztos pusztulástól. Megértette és meg is hálálta. Szeretettel és hűséggel szolgálta gazdáját, minden parancsát farkcsóválva teljesítette és soha egy percre sem maradt el tőle. Éjjel-nappal együtt jártak, őrizték az erdőt. Így éltek sokáig békességben az erdőkerülő és a felesége annyira megbiztak benne, hogy gyakran hagyták kis fiacskájukat az ő őrizetére. Megértette az okos állat, hogy milyen fontos hivatás gyermekre vigyázni és nem tágitott mellőle egy pillanatra sem, nem is történt soha semmi baja Gyurinak — így hívták a kis fiút — amíg Robina volt bizva.

A Robi jó dolga azonban csak addig tartott, amíg Gyurika csecsemő volt. Mihelyt felcserperedett, bántani kezdte a kutyát. Tépte, cibálta, rugdosta, meghuzta a fülét és farkát. Robi mindezt szónélkül tűrte; de hogy is harapta volna meg a gazdája kisfiát. Hanem amint mőtt Gyurika, nőtt benne a gonoszság iránti hajlam is és ahelyett, hogy megbecsülte volna a hűséges állatot, mind jobban és jobban kinozta. Szegény Robinak nagyon fájt ez a bánásmód, de panaszkodni nem tudott, harapni nem akart, csak tűrt és a szemei egyre szomorubbak lettek. Gyuri állandóan rossz, vásott utcagyerekek társaságában csavargott, akik mindenféle rosszra tanították. Egy alkalommal, amikor Gyuri megint csak Robival volt odahaz, eljöttek a gyermekek

és hívták Gyurit, hogy menjen valük almát lopni. Robi, mintha megértette volna, hogy tilos dolgot akarnak cselekedni, nem akarta elengedni a rábizott kisfiút. Fogaival megfogta a kabátját és úgy próbálta visszatartani. A fiuk gunyolódni kezdtek Gyurival, hogy nem bír egy kutyával, erre ez dühbe jött, megfogta a kutyát, megkötözte és egy ollóval össze-vissza vagdosta a szegény állat füleit. Hiába vonított, nyöszörgött szegény Robi, nem birt szabadulni a kötelékeiből; fájdalmában elfelejtkezett a hűségről és háláról, mellyel gazdájának tartozott és alaposan beleharapott a gyermek kezébe.

Amikor szülei hazajöttek, Gyuri sirva panaszkodott nekik és úgy mondta el a dolgot, hogy Robi megtámadta őt és megharapta és hogy ő védekezésből vagdosta össze a füleit. Robi nem tudott védekezni és hiába nézett könnyes szemmel gazdájára, az nem értette meg őt és elhitte kis fia hazugságait. Sőt annyira felháborodott, hogy botot fogott a szegény kutyára. Ezt a nagy igazságtalanságot már nem bírta el — az ő szegény kutya szive és elhatározta, hogy világgá megy. Szomorúan bandukolt az uton a csafos füleivel, az utcagyerekek kövekkel dobálták és csipkefülünek nevezték el. Ezt a csuf nevet mintha kutyatársai is megértették volna, mert nem akartak többé vele barátkozni. Lemézték és gyávának tartották, amiért hagyta magát megcsufolni. Szomorú, társtalan, kivert eb lett szegény Robiból. Bejárta a környék összes falvait, de sehol sem akarták befogadni, nagyon sokat éhezett, lesóvánvodott és olyan nyomorult állapotra jutott, hogy a kutyák is mindenütt megugatták. Ha valamelyik faluba vetődött, veszett kutyának nézték és kövekkel, vasvillákkal kergették el és még utána is lőttek.

(Folytatjuk.)

Mennyit ér az Uj Cimbora ?

Az Uj Cimbora 10.-ik számában azt kérdeztük tőletek, hogy: ha az Uj Cimbora előfizetési ára 1933 áprilisban 200 lei volt, mennyi volt ennek a 200 leinek a vásárló értéke? Hány méter 40 leies vásznat, hány kgr. cukrot, buzát és zsirt lehetett érte vásárolni? Bár a feladat nem volt könnyű, azért akadtak olyan bátor és vállalkozó szellemű kis cimborák is, akik szembenéztek ezzel a kérdéssel és addig törték rajta a fejüket, amíg mégis csak megoldották. Különkülön is, együttesen is megdicséjjük: Nagy Lorándkát, Nyárádszereda; Papp Margitot és Magdát, Szatmár; Reichmann Sárrikát, Szatmár; Kádár Zsuzsikát, Miklóst és Margitot, Pusztajlak; Karikás Ilonkát, Szatmár, akik ezzel a feladattal ilyen komolyan és lelkiismeretesen foglalkoztak. Alig volt

valami kevés eltérés a számításukban. A 200 lei vásárló értéke tehát kis cimboráink számítása szerint 1933 április hóban a következő volt. A 200 leiert lehetett kapni: 5 méter vásznat, félmázsza buzát, 5 és $\frac{1}{4}$ kgr. zsirt és 6 kgr. 66 dekagramm cukrot.

No most gondolkozzatok csak gyermekek, melyik ér többet, melyik kedvesebb? Az elsorolt áruk, vagy a kis ujság? Pedig egy áruak. S lám csak azért a 200 leiert, amiért a szüleitek $\frac{1}{2}$ mázsza buzát, vagy 5 méter vásznat stb. vásárolnak, azon a 200 lejen az Uj Cimbora egy egész évig jár nektek és mennyi örömet, mennyi gyönyörűséget szerez nektek. Hát most mondjátok meg, 200 leit ér az Uj Cimbora? Dehogy is, ki sem lehet számítani, hogy mennyit ér az Uj Cimbora!

Az Uj Cimbora szatmári rajzkiállítása

Október 1. és 2.-ik napján tartja meg az Uj Cimbora szatmári rajzkiállítását az Iparos Otthon tanácstermében.

Május elején hívtuk fel először az új cimborák figyelmét a rajzpályázatra. A felhívás kis olvasóimk lelkében visszhangra talált s olyan rendkívüli eredményeket hozott, amilyenre nem is számítottunk. Több, mint 500 rajz és festmény érkezett be szerkesztőségünkbe Erdély különböző városából. Ez a rendkívüli eredmény adta a gondolatot, hogy az összegyűlt hatalmas anyagból kiállítást rendezzünk.

A rajzkiállításon résztvevők ideje: 4 évtől 14 évig terjed.

A kiállítás érdekessége lesz a rejtvény és bélyegsarok. Kiállítjuk a beküldött szebbnél szebb bélyegsorozatokat. De a legérdekesebb mégis a rejtvény olimpiász lesz. Vagyis azokat a rejtvényeket, melyeket maguk a kis cimborák szerkesztettek, mindjárt ott a kiállításon megfejtés alá bocsátjuk. A legjobb rajzok jutalomban és ajándékokban részesülnek, — úgy szintén a rejtvény-

olimpiász nyertesei is.

Minden helyi és közel környékbeli kis cimboránkat s azok hozzátartozóit szeretettel hívunk meg a rajzkiállításra. De nemcsak kis cimboráinkat, de minden gyermeket szívesen látunk. A kiállítás eredményére még visszatérünk.

A RAGASZKODÓ ÁLLAT.

Természetrajz órán:

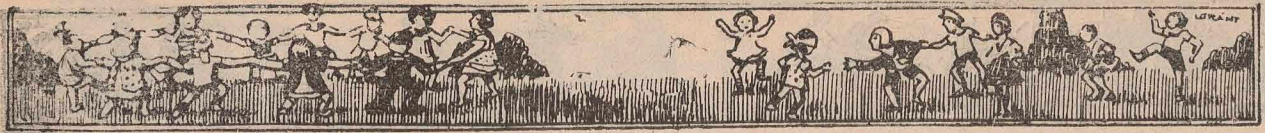
Tanár: — Melyik állat ragaszkodik az emberhez legjobban?

Miska (kezét nyújtja): A pióca!

*

Miska bácsi meglát egyszer egy sofőrt, aki az autó alá feküdt, úgy dolgozott, javított az autóján. Csak esővált a fejét, csak esővált, de már nem állhatta meg szó nélkül:

— Tán az eső elől butt oda az ur? Na elállt má az eső, kigyühet!

Ahogy kis munkatársaink irnak . . .

Kis hugomnak utazásom előtt. (Gyantára.)

Édes kiesi Hugocskám,
Kedves kicsi Osupikám.
Nyaralni most elmegyek,
Mint a többi gyerekek.

Küldök neked levelet
Szellővel üdvözetet.
Megyek, vár a vonat rám,
„Isten veled! Hugocskám!”

Oradea 1933. VI. 18.

Irta: Ney Andor.

Hajdu Zolika levele Kányádi Péterhez

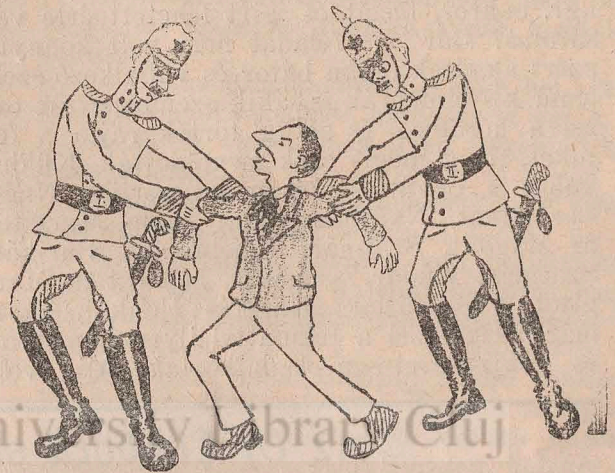
Kedves Péter!

Örömmel olvastam az Új Cimborában hozzám írott kis üzeneted, amelyben írod, hogy szeretnél borátom lenni, én örömmel fogadlak és kérek is, légy az én kis barátom. Aztán írod, hogy a jó Isten mindent bölcsen intéz. Én éppen ezért nem is vagyok szomorú, mert megsegít a jó Isten és olyan pályát választok, ami nekem való lesz. De hidd el, Péter barátom, jobb ez így, hiszen apukám, aki végig szenvedte a háborút, mondta, hogy mennyi sok katona otthagyták a lábát, kezét a háborúba és otthon pedig várta haza egészségesen a felesége meg a gyermeke, mert kenyeret kellett volna keresni. És mikor haza jött hiányzott a féllába vagy félkarja, mégis felnevelte a gyermekeit, mert a jó Isten megsegítette. Most pedig kérek ne aggódj, mert én már felgyógyultam és itthon várom a te kacagtató leveledet.

Szatmár, 1933 szeptember 4.

Hajdu Zoltán.

Cingár Misi levele

Kedves Szerkesztő néni!

Cingár Misi igen szegény volt, nem foglalkozott semmivel, csak csavargott az utcán. Egyszer, amint ment mendegélt, meglátott egy boltot, hol igen szép kötött kabátok voltak a kirakatban. Fázott is és így gondolkozott: nagyon jó volna nekem egy ilyen kabát, rögtön el is határozta, hogy bemegy a boltba és mintha meg akarná venni, felpróbálja, kinéz az ajtón, mintha várna valakit, azt hiszi, hogy nem veszik észre és kiszalad az utcára; szalad, szalad messzire. De utána eredt a boltos és szólt a sarkon álló rendőrnek, hogy fogja el Misit, de Cingár Misi gyorsabb volt, ki csuszott a rendőr bácsi kezei közül. Erre a rendőr bácsi megfujta szípját és így Misit egy másik sarkon álló rendőr szépen elfogta. A képen jól lehet látni, amint a két rendőr Cingár Misi kabátját nézi.

Kezeit esőkolja:

Szigyártó Edith.

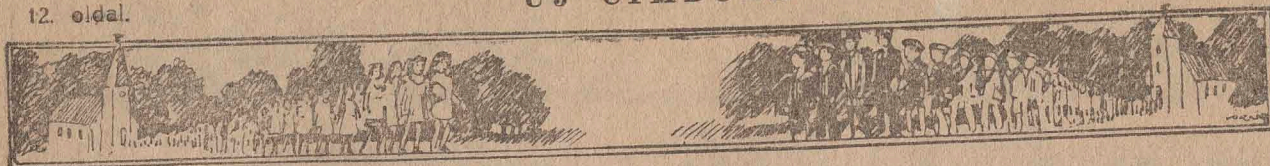

SZERKESZTŐI ÜZENET:

Minden kis cimboránkat szeretettel köszöntünk most, a tanév kezdésekor. Kívánunk nektek jó egészséget, kitartást a tanuláshoz s kívánjuk, hogy jó születek öröme mindnyájan sikerrel és a legjobb eredménnyel fejezzétek be majd a most megkezdett iskolai évet. — **Kirjárné, Kovács Emma, Sárköz.** Nagyon örültem a sárközi találkozásnak. Szeretném elméltetni a találkozásunkat s szeretném, ha mi ránk, az új cimborákra is épp oly szeretettel gondolnál, mint a régi cimborákra. Írásaidat várjuk. Az 50 darab fúsvéli pirosfőjásnak nagyon fogunk örülni. — **Csucska Elek, Sárköz.** A szeretetteljes, szíves vendéglátásért még csak most mondok köszönetet. Sajnálom, hogy nem látogattál meg a szerkesztőségben. No, majd legközelebb kúpótoljuk az emlékeztetőket. Kicsi Elekét várjuk az októ. 1.-i rajzkiallítás megnyitójára. A matinéén ő is fog szerepelni. A cica dal, vagy más hasonló jó lesz és a „Bészegődtém Tarnócára“ c. dal. — **Petrovay Gabriella, Kolozsvár.** Leveled örömmel olvastam. A mi igaz, az igaz: vártam. Maczóéknak sok csók és üdvözlés. Hogy mikor megyek Kolozsvárra? Nem tudom, talán karácsony előtt. De nem biztos. A kis cimborák viszonozzák a küldött üdvözlést. — **Szmolarczyk János, Dés.** Kedves igazgató bácsi, megkaptuk a küldött előfizetési díjat. Köszönjük és nagyon szívesen kérjük, hogy az új iskolai évben támogasson bennünket néhány új kis cimborá beküldésével. — **Uregdi Margit, Dés.** Kedves tanító néni, számíthatunk e az ígéretre? Néhány számot majd küldeni fogunk. — **Biró Olga, Székelyudvarhelyről** ír kedves melegehangú levelet. Most megy a III. tanítónőképzőbe s szeretne egy hozzá hasonlókorú 13-14 éves leánykával levelezni, aki szintén olvasója az Új Cimborának. Szívesen adunk helyet kívánságának, bizonyára lesz rá visszhang az olvasótáborban. A neki irandó levelet egyelőre az ő nevével ellátva küldjétek be az Új Cimborá szerkesztőségébe. — **Tereh Sanyi I. g. o. I., Szalmár,** a meggyesi szászgimnáziumba iratkozott be. Bizony jó messzire elkerül kedves szüleitől, kicsi hugától. Éppen ezért szeretne ő is levelezni valakivel, akivel egyedül, s akivel jóbarátok lennének. — **Kiss György I. g. o. I., Kolozsvár.** Rejtvényed megkaptuk. Melyik gimnáziumba iratkoztál be. Remélem az előfizetőversenyben is részt veszel? — **Kocsis gyerekek, Szalmár.** A szép virágokat megkaptam, igen örültem nekik. Köszönöm a kedves figyelmet, hogy rám gondoltatok. — **Kovács Eluska, Nagynyed.** Aranyos vagy, hogy már most meghívsz a szüretre. Meg lehet, hogy el is mennék hozzátok, csak ne lenne olyan messze az

az Enyed! — **Bartha Zoltán I. g. o. I., Bukarest.** Kedves kicsi bukaresti cimboránk, nagy örömmel olvastam a leveled. Még akkor is örültem volna, ha nem ilyen gondosan, jó helyírással írtad volna, de így, hogy egyellen helyesírási hibát sem találtam benne, még jobban örültem neki. Azt írod, nagyon szereted az Új Cimborát, tanulsz is belőle, meg mutattad is de legjobban a bélyegrovafnak örülsz. Látod kis cimborá, azért írjuk mi azt a bélyegrovafot, mert tudjuk, hogy sokan érdeklődnek iránta. — **Faff Lajoska, Tasnád.** Édes jó apától értesültem, hogy mennyire szeretsz rajzolgatni, hogy milyen kíváncsian várod a rajzkiallítás eredményét, milyenek e a rajzaid? No, ha annyira érdekelnek a rajzok, kérd meg szépen édesapádat, hogy hozzon el a rajzkiallításra. — **Lévay Józsi, Nagybánya.** Azt hiszem, hogy févedés történt, hogy visszajött az újságod. Kedves szüleidet üdvözlöm. — **Janovszky Imre, Nagybánya.** Vártuk az Ella levelét. Jobban van-e már? Mindnyájunk üdvözlését küldöm. — **B. Krémer Mária, Dés.** Melyik iskolába s hányadik osztályba jársz? — **Kadecska Piroška, Kövér Gyurika, Kondor Bódika, Kovács László** bukaresti kis cimborák ti rátok is gondoltok. De ti gondoltok-e az Új Cimborára. Remélem, ti is részt vesztek az előfizetőgyűjtő versenyben? — **Nagynyedi, fardai, aranyosgyéresi, marosujvári, lövisi** kis cimborák szeretettel köszöntünk mindnyájatokat kis táborunkban. Remélem, hűséges jó kis cimboráink lesztek. — **Kövi Gyula, Máramarossziget.** Várjuk leveled és hosszú beszámolódat. — **Lingvai Évike, M.-Sziget.** Mikor jössz újra Szalmárra? — **Ferenczy Józsi és Ancika, Balmazújváros.** Hogy töltöttétek az időt Kenderesen? Majd irjatok levelet. A Miki egér levelezőlapok elkészültek, fogok nektek küldeni. Mindnyájatokat csókolunk.

Kérjük hátralekos előfizetőinket, hogy előfizetésüket mielőbb rendezni sziveskedjenek, mert különben a lap küldését részükre kénytelenek leszünk megszüntetni. Előfizetőink pontosságától függ a mi zavartalan megjelenésünk is. Amennyiben lennének olyanok, akik kis lapunkat nem tartanak meg, úgy kérjük az eddigi számok ellenértékét kiadóhivatalunknak beküldeni.

FEJTÖRŐ

PÓTLÓREJTVÉNY

Beküldte: **Boltfán Irén.**

—telka, —ivadár, —lla, —ászló, —ároly, —dön,
—ollán.

A helyesen kilöltött kezdőbetűk egy történelmi nevezetességű hely nevét adják.

LÉTRAREJTVÉNY

Beküldte: **Bede Mihály.**

P	S
A	E
T	N
D	Ö
F	O
R	I

BETUREJTVÉNY

S sé

Beküldte: **Boltfán Irén.**

H aszu U

Beküldte: **Nagy Gizi.**

Ki találja ki?

1. Hol ered a Duna és hol lép Romániába?
2. Tudor Vladimirescu után ki lett az uralkodó Munténiában?
3. Mikor uralkodott Szent István?

4. Hol vannak Erdélyben sóbányák?
5. Hol született Arany János és mikor?

A 14. számban közölt rejtvények helyes megfejtése: 1. Pótlórejtvény: Munkácsy Mihály. 2. Békesség. 3. A hét törpe. 4. Sokaság. Ki találja ki? 1. A szív. 2. Arany János. 3. Komáromban. 4. Álmos, Előd, Ond, Kond, Tas, Huba, Töhötöm. 5. Spanyol és Franciaország között.

Megfejtéseket küldtek be: Biró Olga, Cluj; Papp István és Tibor, Hb. Ney Zsuzsika, Oradea; Kanizsai Éva és Jenő, Lázári; Gárdos Ili, Hb. Osváth Lacika, Mikola; Boltfán Irén, Hb.

Nyerészek lettek: Romhányi Márta, Arad; Dezsőffy Laci, Kolozsvár; Rosenthal Ily, Torda.

A kiadóhivatal postája

Kis lapunkra beérkezett előfizetéseket köszönettel nyugtázzuk:

Egy évre előfizeteli: Vargha Gizella, Balmazújváros; Ref. elemi iskola, Episcopia B., Khell Évike, D.-Sánmarlin.

3/4 évre: Zágonyi Anna, Botiz.

Félévre: Gacsályi Gabika, Culciul-Mic, Balogh Éva, Kató, Ildikó Eremeni, báró Bánffy Gabriella és Káhnka, Cluj; Kovács Irénke, Bucuresli; Barkász Zoltika, Loco; Pop Titus, Loco; Ref. Tanítóképző, Odorheiu; Kadecska Piroška, Bucuresli; Magyar Jólétkönyv Nőegylet, Baia-Mare; Komlóssy gyógyszerár, Livada; Katz Tibike, Livada; Heltay Bandi, Bucuresli; Móricz Erzsébet, Loco; Nagy Géza, Cetariu; Ref. elemi iskola, Capul; Suba Margit és Edit, Baia-Mare; Lévy Józsika, Baia-Mare.

Negyed évre előfizettek: Fábrián Ancska, Loco; Csinádi Margit, Boghis; Gross Olga, Loco; Tombócz Vencel, Baia; Makó Tivadar, Resica; Nagy Ilonka és Mafild, Baia-Mare; Vargha Irén, Chepel; Lövey Józsika, Oradea; Popper Erzsike és Éva, Mercurea Niraj,

Az Uj Cimbora előfizetési árai: Romániában 1/4 évre 50, 1/2 évre 100, egész évre 200 Lei. A Családszövetség tagjainak 160 Lei és 10 Lei portó. Egyes szám ára 6 Lei. Magyarországon 12 p. Jugoszláviában 150 dinár. Csehszlovákiában 60 ek.

Uj Cimbora szerkesztősége és kiadóhivatala
Satu-Mare, P. Brătianu No. 9.

Nyomatott:
SZABADSÁJTÓ R. T. NYOMDABÉRLETE
SATU-MARE.